

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

SITE SPECIFIC

TAM A ZPĚT

Michaela Šťastná

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarných umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Intermédia

Bakalářská práce

SITE SPECIFIC

TAM A ZPĚT

Michaela Šťastná

Vedoucí práce: Doc. Ak. Mal. Vladimír Merta
Oddělení výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarných umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Bakalářská práce

SITE SPECIFIC

TAM A ZPĚT

Mgr. Michaela Šťastná

Vedoucí práce: Doc. Ak. Mal. Vladimír Merta
Oddělení výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2017

.....

podpis autora

Poděkování:

Ráda bych poděkovala vedoucímu své práce doc. Ak. Mal. Vladimíru Mertovi za ochotu, cenné rady, připomínky a čas, který mi věnoval během konzultací. Dále bych chtěla poděkovat své rodině a také přátelům za podporu při tvorbě této práce.

Plzeň, duben 2017

.....

podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	5
3	CÍL PRÁCE	7
4	PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	8
5	PROCES TVORBY	10
6	POPIS DÍLA	14
7	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	16
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	17
9	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	18
	9.1 Knižní a periodická literatura.....	18
	9.2 Internetové zdroje	18
10	RESUMÉ	19
11	SEZNAM PŘÍLOH	20
	11.1 Obrazová příloha ke kapitole 1	21
	11.2 Skicovní materiál	25
	11.3 Definitiva objektu.....	28
	11.4 Fotografie z odložených míst	30
	11.5 Navracené fragmenty	37

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Intermediální obor jsem si vybrala z důvodu rozsáhlé možnosti využití médií a pro možnost pestrého vyjádření konceptu. Z předešlých zkušeností mě zaujalo pracovat s objektem, hledat ideální materiál ke zhotovení, podpoření či naopak potlačení myšlenky pro daný objekt.

Prvním tématem v tomto studiu byla semestrální plenérová tvorba na téma poločas rozpadu. Pracovala jsem v lese s propadlou zemí, snažila jsem se jít proti rozpadu země a opravit tuto nerovnost tak, aby vypadala dokonale. Při skládání konstrukce jsem si uvědomila, že jsem v podstatě já ten prvek, který pomáhá k rozpadu. Ničím, co je přirozeně dokonalé a co není zapotřebí napravovat. Tuto linku „přetváření si k obrazu svému“ jsem si rozšířila do většího měřítka, v němž lidé záměrně kácí a vysazují nové lesy tak, aby nahradili vzniklé škody. Jako doplněk k tomuto tématu, který byl součástí výstavy, jsem použila kaktus, jemuž jsem vytrhla několik bodlin, a místo, kde se nacházely, jsem přelepila náplastí. Náplast můžeme chápat jako něco, co skrývá něco zlého, nebo opraveného, keramický obal je jako obálka, která schovává nevzhledný obyčejný plastový květník.

Tématem první klauzury byla óda nebo žalm. Vývoj této práce byl poměrně dlouhý. Abych mohla pracovat na námětu, snažím se k tomu vždy přiřadit vlastní zkušenost, je to způsob, jak téma uchopit a pochopit. Ódou byl pro mě moment zvládnutí zkoušky. Pocit lehkosti a volnosti, pracovala jsem s tímto motivem a mým cílem bylo najít způsob, jak tuto vlastnost převést do objektu tak, aby vizuálně toto téma nebylo ihned čitelné. Od létajících papírů přes tubus s polystyrénovou výplní jsem se dostala k soustavě houpaček, které

měly své pojmenování. Jedním z hesel bylo houpačka pro třetí nohu, charakterizovala bych to jako jakousi oporu, zástěrku pro něco. Může se jednat o slabost pro čokoládu, alkohol či cigaretu, u každého je to jiné. Vytvořila jsem objekt v reálných rozměrech vycházející z klasické houpačky, na které je namotané cca 40 cm velké klubko z provazu. Provaz je symbolem cesty, na kterou se člověk dostal z nějakého důvodu a kvůli kterému potřebuje svojí třetí nohu. Nevíme začátek a nemůžeme říct, jak dlouhá tato cesta je.

Druhou klauzurou prvního ročníku byla očista. Vybrala jsem si očistu prostoru, kterou vnímám jako velmi zásadní. Nemluvím o té běžné očistě, utírání prachu a praní prádla, ale o té, při níž si člověk třídí své věci, ukládá je do polic, dává jim jejich místo a tím si tak uspořádává své místo tak, aby v něm mohl ideálně fungovat. Pro každého je očista něčím jiným a vím, že každý má smysl pro tu svou očistu a jakákoliv jiná pro něj může být náročná a komplikovaná jako hlavolam. Inspirovala jsem se liniemi krabic a předmětů uložených v policích, vytvořila jsem jakýsi reálný trojrozměrný návrh na uspořádání věcí. Říkám tomu: „Dej tomu správný směr.“ Tyto vodící linie tak mohou napomoci ke srovnání a utřídění prostoru. Zvolila jsem tento objekt ve velkém měřítku, odkazuje nejen na věci v prostoru, ale i na prostor samotný. Nehledě na to, že by se tento objekt mohl v budoucnu použít jako základní kámen pro navrhování nábytkových kostek.

Periferní vidění byla třetí klauzurní práce. Periferní vidění je okrajové zachycení skutečnosti, které je velmi zásadní a důležité pro člověka, nicméně on sám ho spíše nevnímá. Našla jsem si pocit, který prožívám při mém periferním vnímání prostoru v momentu, kdy mám otevřené, nebo zavřené dveře od svého pokoje. Jsem zvyklá mít dveře otevřené, získávám tak přísun informací o dění v domě. Toto vnímání

jsem brala jako samozřejmé a periferní přísun informací byl jistým luxusem do té doby, než jsem dveře zavřela. Po jisté době jsem zjistila, že tento obyčejný akt zavření dveří mě přenáší do nevědomosti. Navrhla jsem objekt, ve kterém je zanesený prvek otevřených/zavřených dveří a v jeden okamžik se skupina desek, které se otáčejí, budou o pár centimetrů míjet. Tato mezera je právě ta tenká linie mezi vnímáním a věděním a naopak.

Poslední klauzurou byla závěrečná práce na téma génus dětství. Mým cílem bylo nevytvořit něco plyšového, sladkého či měkkého. Myslím si, že toto téma tu bylo už tolikrát zpracováno a vystihovalo všechny výše zmíněné přívlastky, že jsem se tomu chtěla opravdu vyhnout. Mým cílem bylo najít způsob, jak prezentovat svůj génus dětství. Mou oblíbenou hračkou byla velká obrázková knížka, na jejichž dvoustranách se odehrávalo několik dějů najednou. Ilustrace byly pestré s velkými detaily – způsob, jak upoutat dětskou pozornost. Pamatuji si, jak mé oči „létaly“ z jedné strany na druhou. Tento moment jsem použila jako stěžejní pro základ mé klauzurní práce. Pomocí pauzovacího papíru, který jsem pokládala na každou dvoustranu, jsem kreslila cesty mých očí. Tyto stopy jsem převedla do zjednodušených tvarů pro vyřezání tvarů – části puzzle. Tyto kousky puzzle jsem vyřezala ze stavebního materiálu sloužícího jinak k výstavbě jednoduchých příček. Na první pohled objekt nepůsobí jako génus dětství, jen jako několik linek na tvrdém podkladu. Až po bližším prozkoumání je zjevné, že se tvary dají vyndat. Skládačka je něco tak jednoduchého a vyvolává pocit potřeby sledovat tvary, aby je mohl člověk skládat dohromady. Stejně jako moje oči sledovaly ilustrace.

Ke každému tématu se snažím najít nějakou vlastní zkušenost, ať už je negativní, či pozitivní. Myslím si, že je to způsob, jak najít

k přístup k tématu. Už během předešlého studia jsem si ověřila, že pracovat s objektem je pro mě přirozené, oproti fotografii, kterou používám jako dokumentační médium své práce. Kresba je pro mě způsob zachycení myšlenky, fáze, kdy zjišťuji, co a jak bude mým objektem.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Pro téma „site specific“ jsem se rozhodla z toho důvodu, že bylo pro mě ze všech témat nejlépe uchopitelné a snadněji než u témat ostatních jsem si dokázala představit, že toto téma zvládnou. Intuitivně jsem cítila, že to bude vhodné téma. Sice by možná bylo zajímavé se odpoutat a tak trochu zariskovat a vybrat si téma, které mi je cizí, ale myslím si, že není zrovna nejlepší riskovat se závěrečnou prací.

Výzvou pro mě na začátku byla myšlenka, že bych eventuálně pracovala s nějakým veřejným místem. Částečně jsem ale byla nervózní z myšlenky, že by má práce přešla do performance.

Každopádně téma ve mně vzbuzovalo jisté vzrušení. Za dobu studia jsem vždy pracovala čistě s myšlenkou a na jejím základě jsem vytvořila objekt. Ale nikdy jsem nepracovala s myšlenkou prostoru, pro který bych měla objekt vytvořit.

U bakalářské práce je těžké stanovit si na začátku cíl, zvláště když z předešlých zkušeností vím, jaký průběh, jaké myšlenkové pochody jsem u sebe při tvorbě zažila. Když si zpětně čtu své obhajoby klauzur a oživuji si paměť, tak zjišťuji, jakých skoků a odboček jsem se v průběhu semestru u každého tématu dopustila.

Site specific – konkrétní místo. Když jsem přemýšlela o konkrétním a především zásadním místě v mém životě, přišla jsem na to, že je jím můj domov a „mé“ město Plzeň. Plzeň je mým rodným městem, žiji zde celý svůj život a zatím si nedokážu představit žít někde jinde. Minimálně jsem neměla zásadní důvod pro změnu bydliště. Myslím si, že částečně svoji roli hraje moje potřeba setrvat v tomto místě, je to prostor, ve kterém jsem se narodila, ale to je zcela jiná kapitola. Když jsem přemýšlela, co s touto myšlenkou,

s dosavadním zakotvením v tomto městě udělám, vzpomněla jsem si na svou kamarádku Annu.

Anna je mým velkým opakem. Pochází z Mariánských lázní, pracovala v Německu, žila dva roky v Americe, působila pracovně v Římě a nyní je jejím domovem Dubaj, je letuškou u Emirates. To, co mě inspiruje, je její odvaha, síla, v podstatě i pozitivní myšlení a víra v to, že kamkoliv pojede, bude tam spokojená. Odzbrojila mě její jistota, schopnost se odpoutat od svého domova, rodiny, přátel a života, který si budovala. Obdivuju ji za to, že když odjela do Ameriky, znamenalo to pro ni začít úplně od začátku. Nebála se zavřít za sebou dveře a letět přes půl světa, začít žít někde, kde nikdy v životě nebyla. Anna mě také naučila, že když člověk chce, udržuje s ostatními kontakty a je jedno, jak daleko je. Vždy jsem věděla, kde je a že je v pořádku. Když se pak po dvou letech vrátila, bylo to, jako kdybychom se neviděly týden. Mám k ní respekt, za odhodlání změnit svůj život a místo, kde žije, protože já osobně v sobě tohle nemám nebo alespoň jsem tuto sílu v sobě zatím nenašla.

Když jsem přemýšlela o tom, jak zkombinovat tyto dva opaky, napadlo mě vytvořit objekt z několika částí, který bych Anně poslala do Dubaje, ona by pak při každém dalším letu vzala jednu část a na novém místě by tuto část nechala. Toto místo by zdokumentovala již s odloženým kusem stavebnice a fotografie by mi poslala. Došlo by tak k tomu, že kousek toho pecivála uvnitř mě by se dostal na místo, kde byla i Anna. Volba jejích destinací, tam, kde by zanechala část mě, by byla zcela na ní a tím by jednoduchým způsobem vytvořila i napětí, dobrodružství.

3 CÍL PRÁCE

Cílem této práce bude vytvořit objekt tvořený z několika částí. Po seskládání k sobě bude působit jako celek. Tyto části v sobě ponесou symboliku mé domoviny. Všechny osm částí bude rozesláno na různá místa po světě. Dobrovolníci zdokumentují akt odložení „svého“ fragmentu a materiál mi společně s textem, ve kterém popíší, proč si vybrali dané místo, pošlou na e-mail.

Objekt bude vyrobený firmou specializující se na výrobu z plexiskla. Na každém fragmentu bude vygravírovaný text, který poskytne případnému nálezci informaci, co má s fragmentem udělat.

Inspirací pro tuto práci byla moje domovina (Plzeň, můj domov) a opak toho (moje kamarádka Anna, která miluje cestování). Myšlenka, která je zásadní pro tuto práci, je: „Tam, kde byla Anna, byla jsem i já.“ Po případných komplikacích budou objekty rozeslány dobrovolníky, které jsem oslovila. Nemám žádnou garanci toho, že dostanu všechny objekty nazpět, zda je dobrovolníci opravdu někde zanechají, jestli je vůbec někdo někdy najde a zda ten dotyčný bude ochotný je poslat nazpět. Ve chvíli, kdy fragmenty opustí zem, nebudu mít nad ničím kontrolu a bude zajímavé sledovat, jak bude celý proces pokračovat.

Na dobrovolnících bude, aby mi zaslali fotodokumentaci odložení jejich částí. Tím bych měla dostat zpětnou vazbu o provedení „odložení“. Tím, že po odeslání částí nad nimi nebudu mít kontrolu, nemohu jistě říct, kdy bude tato práce zcela dokončená – ve smyslu získání všech částí nazpět.

4 PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Z možných témat bakalářské práce jsem si vybrala téma „site specific“. Bylo mi nejbližší a intuitivně jsem cítila, že toto téma budu moci lépe uchopit než ostatní témata.

Na začátku jsem pracovala s nejjednoduššími pojítky, která by se mohla zdát hloupá nebo zbytečná, začala jsem uvažovat o nejdůležitějším a nejzásadnějším místě v mém životě. Je to můj domov, pokoj, kam se mohu zavřít, ale patří sem i Plzeň, rodina a přátelé. Samozřejmě jsem zpočátku nevěděla, jak to zpracovat, ale postupně jsem si uvědomovala, že nebudu postupovat tak, že si vyberu v Plzni nějaké místo a na něm budu tvořit. Proto vždy začínám s opozity, ať to přinese cokoliv, alespoň mne to vždy nějakým způsobem posune dopředu nebo si ujasním, kam svoji práci nechci směřovat.

Anna

Opozitem mé domoviny je má kamarádka Anna. Společně jsme studovaly, měly jsme stejného vedoucího závěrečné práce, takže se z nás staly parťáčky. Během let jsem u ní zpozorovala, že být upoutána k jednomu městu není nic pro ni. A když v třetím ročníku řekla: „Až tu skončíme, jedu do Ameriky,“ tak mě to na jednu stranu nepřekvapilo a na druhou jsem si řekla, že je to úplná šílenost. Byla jsem svědkem toho, jak řešila dokumentaci, jak si vyklízela pokoj a jak jí teprve týden před odjezdem došlo, co vlastně dělá.

V Kalifornii strávila dva roky, měla štěstí na rodinu, přátele, procestovala většinu států, studovala dva semestry na Standfordu. Naučila mě, že když člověk chce udržet s někým kontakt, nezáleží, jak daleko je. Když se pak vrátila, bylo to, jako kdybychom se neviděly

týden. Anna mi je inspirací pro tuto práci svojí odvahou a silou sbalit se a jít. Protože Amerikou to neskončilo, poté pracovala v Římě a teď žije v Dubaji, kde je letuškou u Emirates. Její touha po cestování je silnější než být ukotvená v jednom městě. Je mým opakem a obdivuju ji, nebýt upoutána k fyzickým věcem nebo místům. Jde proti svému pohodlí a přespává na výletech v autě, aby mohla navštívit více a více míst. Byť jsem sama také cestovala, vždy jsem byla ráda, když jsem se vrátila domů. Na cestách jsem se cítila neklidně a nejistě. Jsem tak trochu pecivál a přála bych si mít víc té její nátury, sbalit si kufr a jet, ale na to se zatím necítím.

5 PROCES TVORBY

Začala jsem pracovat s myšlenkou, že navrhnu objekt, který se bude skládat z několika částí. Celý objekt bych poslala Anně a ona by při každém letu vzala jednu část a v nové destinaci by ji zanechala. Odložené místo by nafotila a dokumentaci by mi poslala. Myšlenkou bylo: „Tam, kam se dostala Anna, byla jsem i já.“ Anna se spoluprací souhlasila a dala mi pokyny, jak velká má být jedna část. Výběr materiálu musel být vhodný z hlediska letištních kontrol a poměrně odolný vůči povětrnostním podmínkám, protože jsem netušila, kde fragmenty zanechá (volba míst by byla čistě na ní).

Vizualizace objektu směřovala k menšímu objektu, který by se skládal z několika částí, každá by symbolizovala mě – mou rodinu, přátele, domov... Důležitým prvkem bylo to, aby se objekt skládal k sobě a působil jednotně. Jeden z prvních nápadů byl soubor klínů a kosodélníků, které by po složení tvořily kvádr (viz kapitola 11.2 Skicovní materiál), jednalo by se tedy o trojrozměrný objekt. Pro tuto práci jsem poprvé sáhla po materiálu, který nejsem sama schopná zpracovat, a to plexisklo. Proto jsem kontaktovala firmu, která se specializuje na zpracování plastu. Upravili můj návrh tak, aby se vůbec dal zpracovat, a vytvořili finanční návrh, který byl pro mě velkým šokem. Tím, že výroba nebyla jediným nákladem této závěrečné práce, musela jsem vymyslet méně finančně náročný objekt, který by byl podle mých představ. Tento první návrh jsem zamítla i z toho důvodu, že by konstrukce byla velmi křehká a snadno by se už i při běžném přesunu rozbila. Proto jsem objekt přeměnila v plochu a navrhla jsem jakýsi koláč, který má středový bod, tento návrh byl mnohem lépe proveditelný a méně nákladný. Po technické stránce jsme společně s výrobcem našli východisko, aby objekt byl objemný, tím

že se navrstvilo více ploch plexiskla na sebe. Tím jsme docílili „hmatovosti“, objekt tak nepůsobil dojmem slabé a křehké placky, ale nutné mohutnosti. Jelikož jsem na trojúhelníky chtěla umístit vygravírovaný text, vybrala jsem pro to barvy, které jsou syté a teplé, tím pádem odpadl i typický předsudek, že plexisklo je studené a neosobní. Nehledě na to, že ve chvíli, kdy člověk vezme tento fragment do ruky, zjistí, že působí velmi příjemně a těžko se dává pryč z ruky. Na plexi je vygravírovaný text, který ve zkratce popisuje, o co jde a co s má s fragmentem případný nálezce udělat (viz kapitola 11.2 Skicovní materiál).

Ve chvíli, kdy byla výroba zadána, přišel další šok. Anna měla v jižní Africe vážnou autonehodu a prognóza byla, že v nejbližším půl roce nevstane z postele. Je to smutné, ale stává se, že když někoho dalšího potřebujete pro svůj projekt a paradoxně jeho část je ta nejzásadnější, stane se něco, co překazí všechny plány. Bylo pozdě, abych změnila celou bakalářskou práci, a proto jsem musela rychle vymyslet plán B. Na Twitteru jsem kontaktovala pár přátel, se kterými nějaký čas komunikuji a u kterých mám pocit, že jim mohu důvěřovat. Internet a komunikace na něm je často kritizována, že není osobní a že při ní lidé ztrácí ten správný kontakt. Myslím si, že do jisté míry je to pravda, protože ničemu se nevyrovná posezení u dobré kávy, ale v tomto případě jsem se setkala s velmi vřelou reakcí. Hlásili se mi dokonce i lidé, kteří náhodou zahlédli moji zprávu na zdi. Jejich reakce byly milé a téma se jim líbilo. Je překvapivé, že se najdou lidé, kteří rádi pomůžou bez postranních úmyslů a ještě bez toho, aniž bychom se znali. Plán B byl nutnou alternativou, která přinášela otázky typu, zda všichni dobrovolníci splní své slovo, jak budou kreativní, a co mě zajímalo nejvíc, jaká bude jejich reakce, jak moc se budou zajímat o téma, ptát se na myšlenku, co mě k zpracování tohoto tématu vedlo.

Někteří měli v podstatě ihned vymyšlené místo, kam „svůj“ kousek uloží. Tato interakce byla zajímavá a myslím si, že bych se tomuto poodhalenému tématu chtěla věnovat později. Tento projekt otevírá možnost pro komunikaci mezi lidmi, kteří by se za běžných situací nikdy nesešli.

Tím, že je objekt rozesíláný do různých zemí světa, bylo důležité, aby byl patřičně zdokumentovaný, a proto jsem požádala o pomoc Václava Mariána.

To, zda se někdy vrátí nazpět vše nebo jen jedna část, bylo otázkou. V instrukcích pro mé pomocníky jsem nežadávala žádné podmínky, jak a kde má být puzzle odložené. Zásadní pro mě byly jejich fotografie. Přála jsem si udržet v této práci a komunikaci s lidmi to jejich nadšení, které jsem u nich našla v době, kdy souhlasili s pomocí. Pomocť mi bylo jejich rozhodnutí a to, co provedou s plexisklem, bylo také čistě na nich. Nebylo povinností fotografie nějak upravovat, bylo to zcela na nich a myslím si, že je důležité nechat dokumentaci v původním a osobním formátu. Nemohu stanovit, že cílem této práce bude objekt a fotografie, protože tato věc je běh na dlouhou trať. Jde o proces a objekt je v tomto případě jeden z mnoha kroků.

Bohužel nebo naštěstí, těžko říct, dvě části byly už nalezené. První kousek byl odložený na jedné vyhlídce ve Walsu, kam chodí lidí poměrně často, takže mě to nepřekvapuje. Co mě ale mile překvapilo, byl způsob kontaktu. Dvě kamarádky mě našly přes Facebook s dotazem, zda se jedná o můj kousek puzzle. Byl to zvláštní pocit, že mě někdo takhle našel, maličko děsivé a zároveň příjemné. Druhá část mi přišla 19. dubna ranní poštou, pečlivě zabalená v obálce od jedné paní z Hradce Králové, která byla s kamarádkou na výletě na Bratislavském hradě a náhodou našly tuto druhou část. V obálce

jsem našla krátkou zprávu, přesné GPS souřadnice a její kontakt. V průběhu práce zjišťuji, že mi tato práce otevírá možnosti dalších kontaktů. Možnosti říct děkuji za pomoc a možná tento způsob nečekaného kontaktu vyvolá hlubší komunikaci. Tento způsob bych přirovnala do jisté míry ke vzkazu v láhvi. Nevím, kam se vzkaz dostane, kdo a jestli vůbec na to bude reagovat a jestli vzkaz pošle zpět. Vytváří to příjemné otazníky očekávání nového a dobrodružství.

Pro co nejlepší představu o objektu jsem nechala fotografii celého objektu vytisknout přibližně ve stejném měřítku jako objekt samotný. Velmi zásadním doplňkem je soubor fotografií pořízených nejen v ateliéru, ale právě samotnými pomocníky „v terénu“. Ke každému setu fotografií je přiřazený text, který popisuje, proč byl objekt uložený právě na vybraném místě. Leporelová vazba byla vybrána z důvodu, že má poukazovat na cestu a na proces, který objekt zažil.

A pak zde zůstává střed objektu. Záměrně jsem si ho nechala u sebe. Je symbolem toho, že ačkoliv jsou části mě rozesté po světě a nezáleží, jak daleko jsou, vždy bude část mě doma, bude k němu patřit.

Celý harmonogram této práce musel být posunutý oproti ostatním běžným závěrečným pracím. Zatímco cílem ostatních prací je vytvořit sochu, fotografii či video, u mě byla výroba objektu jen jedním z bodů, částí procesu, po které následovaly další a zásadní kroky. Výroba objektu proběhla už v lednu a dále pak probíhal sběr fotomateriálu, který jsem zpracovala do fotoleporela, poté následovala tvorba textové části práce.

6 POPIS DÍLA

Průběh navrhování objektu měl několik fází, kdy byl navržený jako prostorový objekt, ale po konzultaci s firmou z hlediska výroby a finanční kalkulace jsem přešla k navrhnutí plošného prvku.

Začala jsem s jednoduchým a klasickým koláčem rozděleným na osm dílů. Pracovala jsem s myšlenkou, že v rámci bezpečnosti bych měla vynechat ostré špičky a tím jsem si vytvořila prostor pro středovou část. Vnější kulaté hrany jsem zarovnávala pro lepší výrobu a manipulaci. Pracovala jsem s myšlenkou – variací velikostí jednotlivých trojúhelníků (viz kapitola 11.2 Skicovní materiál) – tak, že jsem posouvala střed mimo jeho původní stanoviště, ale působilo to velmi chaoticky a nečistě. Proto jsem se snažila všechny tvary srovnat. Pro výrobu tohoto objektu jsem si vybrala plexisklo. Vždy se snažím najít cestu, abych si svůj návrh vyrobila sama, ale tentokrát jsem to nechala na specializované firmě. S plexisklem nemám žádné zkušenosti a myslím si, že je to dost drahý materiál na to, abych dělala pokusy a zkoušela, zda to zvládnu udělat sama. Tento materiál jsem si vybrala z důvodu, že jsem potřebovala materiál odolný vůči povětrnostním podmínkám, bezpečný vzhledem k letištním kontrolám, a byl zde i můj intuitivní pocit, že plexi zde má své místo. Uvědomuji si, že téma mé práce je osobní, řekla bych dokonce velmi osobní, ale to nemění můj názor na zvolený materiál. Chápu, že se plexisklo jeví jako studený materiál, zvláště ve spojení s tímto tématem, ale když se podívám zpět na své klauzury a zvolený materiál k tématům, jsem to já. Pracovala jsem s dřevem, syntetickým lanem, stavebními deskami jako board, které mají hrubý povrch, kovem, lakem... Vybírám si materiály, které jsou hrubé, těžko by si člověk spojil génius dětství se

stavební příčkou. Chci tím říct, že výběr studených materiálů je způsob, jak pracuji se všemi tématy, nevyjímaje toto téma.

Abych docílila větší objemnosti objektu, využila jsem možnosti silnějšího čirého plexiskla pro nabytí tloušťky a z obou stran pak byly přilepené dva tenčí barevné fragmenty. Barevnost byla vybrána ze dvou důvodů, aby potlačila typický dojem chladnosti a „plastovosti“ plexiskla a zároveň aby byl vygravírovaný text dobře čitelný.

7 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Plexisklo se pro čistý řez řeže laserem, po vyřezání se ručně sráží hrany řezu. Na slepení bylo použité lepidlo Acrifix. Gravírování textu bylo provedeno opět laserem. Zásadní při výrobě z plexiskla jsou dobře připravená data.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Netroufám si říct, jaký přínos má tato práce, protože není ještě uzavřená, nemá doběhnutý děj událostí. Zda se nějaký kousek krom prvních nalezených vrátí a jaký příběh s sebou přinese, to je stále otázkou. Tato práce otevírá řadu dveří – například pro komunikaci s lidmi, se kterými bych se třeba nikdy nesečkala. Otevírá možnosti pro komunikaci, přátelství, nalezení společných témat, nebo naopak skončí tak rychle, jak začala. Myslím si, že to, jaký tato práce bude mít přínos, budu moci říct až s odstupem několika měsíců či let.

Komunikace a přátelství založené na internetovém prostředí a hlavně jeho počátek a vliv by mohl být možná námětem k nějakému dalšímu zpracování. Ale netroufám si k tomu více říct.

Mé práce byly vždycky založené na formě, jak objekt vypadá – i když jsem dané formy docílila přes myšlenkové postupy. Nyní jsem můj vlastní postup otočila a tato práce je založená na myšlence samotné, na silné osobní zkušenosti, která mi je inspirací dennodenně.

9 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

9.1 Knižní a periodická literatura

- FOSTER, Hal et al. *Umění po roce 1900: modernismus, antimodernismus, postmodernismus*. 2. vyd. Praha: Slovart, 2015. ISBN 978-80-7391-975-7.
- HUMHAL, Pavel. *Osobní a veřejné*. 1. vyd. Praha: Tranzit, 2008. ISBN 978-80-87259-00-9.
- KULKA, Tomáš. *Umění a kýč*. 2. vyd. Praha: Torst, 2000. ISBN 80-7215-128-2.
- MORGANOVÁ, Pavlína. *Akční umění*. Olomouc: Votobia, 1999. ISBN 80-7198-351-9.
- OSBORNE, Peter, ed. *Conceptual art*. London: Phaidon, 2002. ISBN 0-7148-3930-2.
- TŘEŠTÍK, Michael. *Umění vnímat umění: guerilla writing about art*. 1. vyd. Praha: Gasset, 2011. ISBN 978-80-87079-15-7.

9.2 Internetové zdroje

Espoo. In: *Twitter* [online]. [cit. 2017-04-24]. Dostupné z:
<http://twitter.com/#!/espoo>

10 RESUMÉ

Topic of this thesis is Site specific. My hometown against my dear friend Anna's traveler spirit. Inspirations came from her enthusiasm of exploring countries, her determination close door behind her, and start live from beginning in strange country, and this power I can't find in myself. Main idea of this thesis is : „ Where was Anna, I was too.“ I designed object which consist of eight big parts and one small. These all parts have symbols of my hometown and family, and Anna would every part of this object leave in different places around the World. Every act of leaving object she would take a photos. Each piece of object has got text, which describe what it is and what would people do with it, if they would find it.

During elaboration of this thesis complications have occurred and Anna couldn't leave any part of the object. And because of it I asked my friend on the Twitter for help. This change of plan, made nice surprise to me how people reacted for my asking, thank to all them all eight pieces could be leave on different places around the World. Until this time, people found two pieces. Because of change plan of thesis, it made place for another place for chance make contact with people untraditional way, with whom I would never meet.

The object is made from plexiglass a because I don't know how to work with this material, this made company which works with plastic materials.

Eight parts I sent to people around the World. Ninth of them stayed with me at home as a symbol that, doesn't matter How far I would be away from my hometown, always part of me will be belong to my hometown.

11 SEZNAM PŘÍLOH

11.1 Obrazová příloha ke kapitole 1

Poločas rozpadu

Óda

Očista

Periferní vidění

Génus dětství

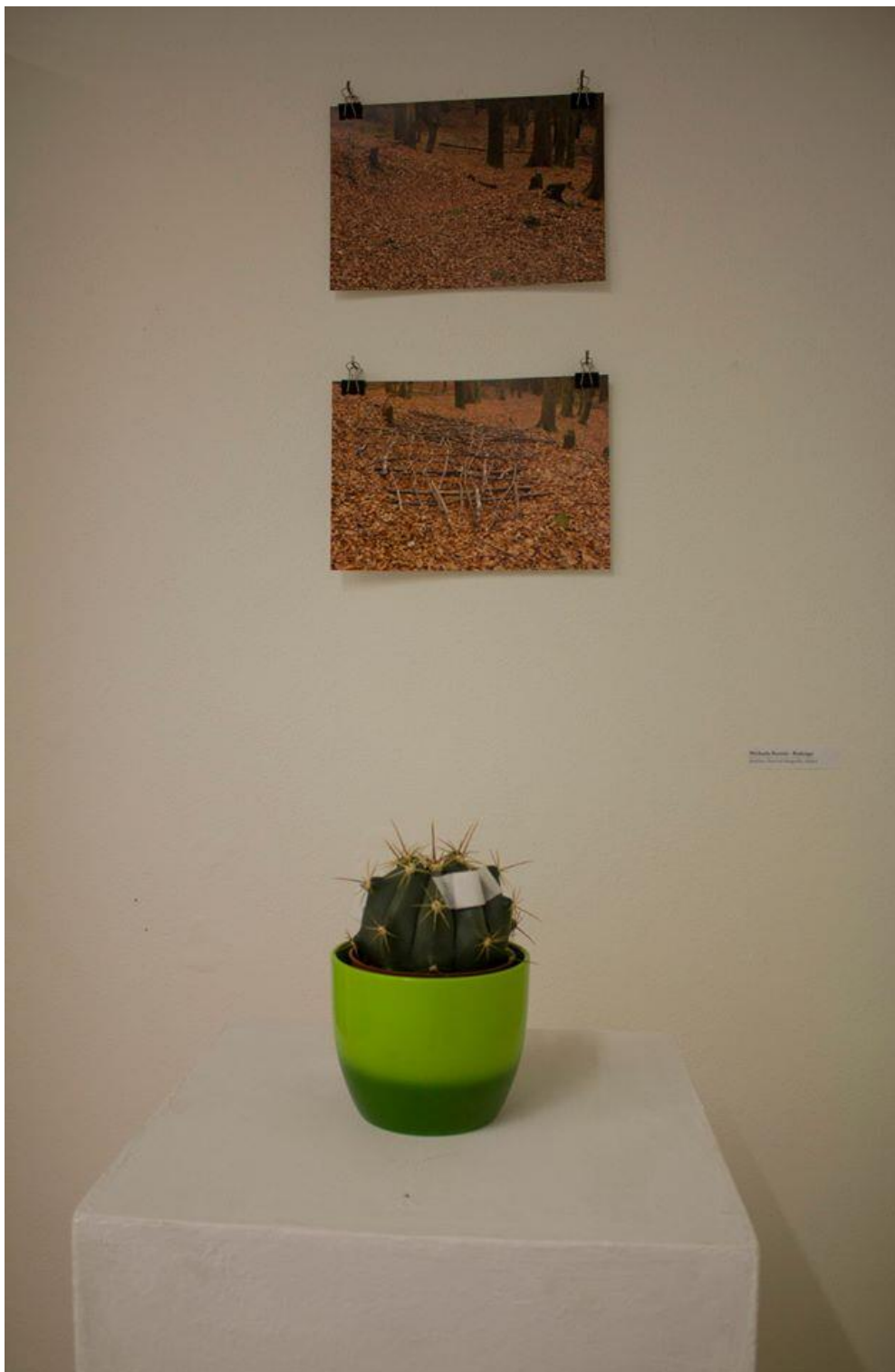
11.2 Skicovní materiál

11.3 Definitiva objektu

11.4 Odložená místa

11.5 Navracené fragmenty

11.1 Obrazová příloha ke kapitole 1

Obrázek č. 1: Poločas rozpadu

Obrázek č. 2: Óda

Obrázek č. 3: Očista

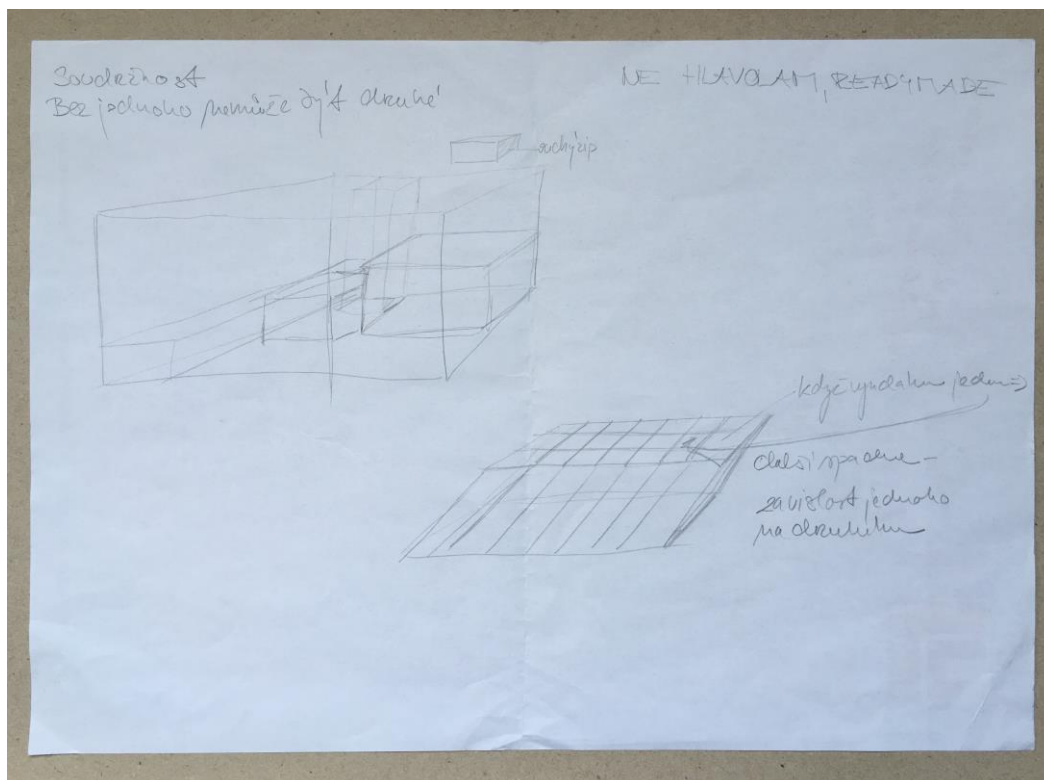

Obrázek č. 4: Periferní vidění

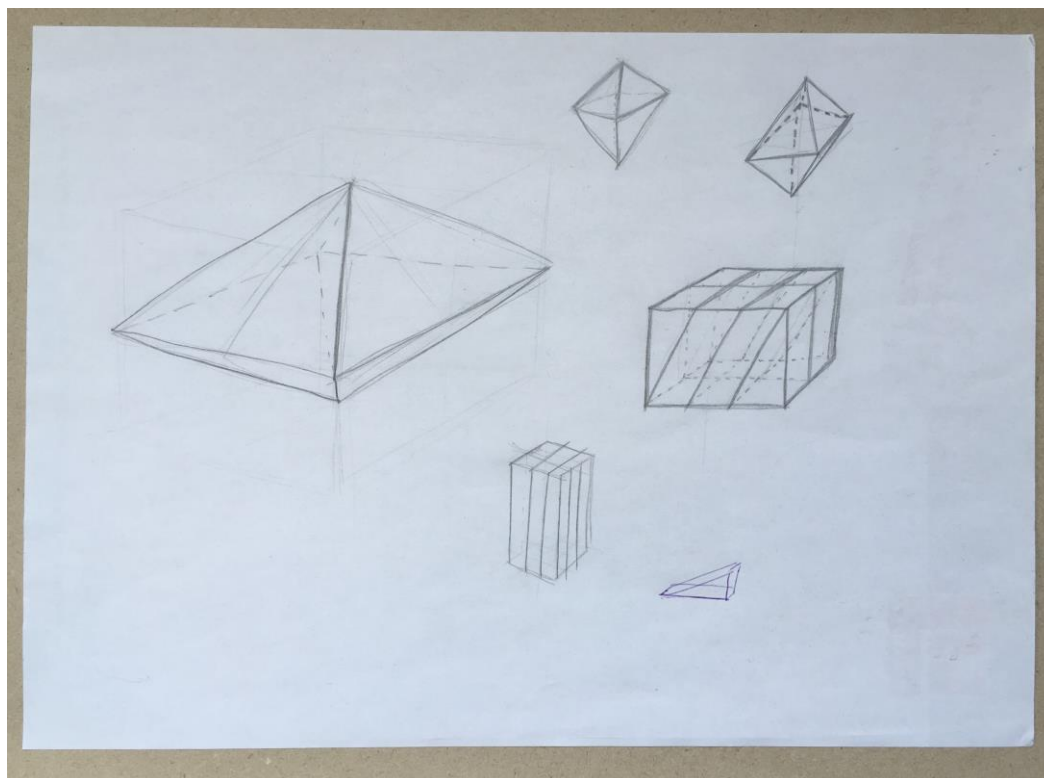

Obrázek č. 5: Génius dětství

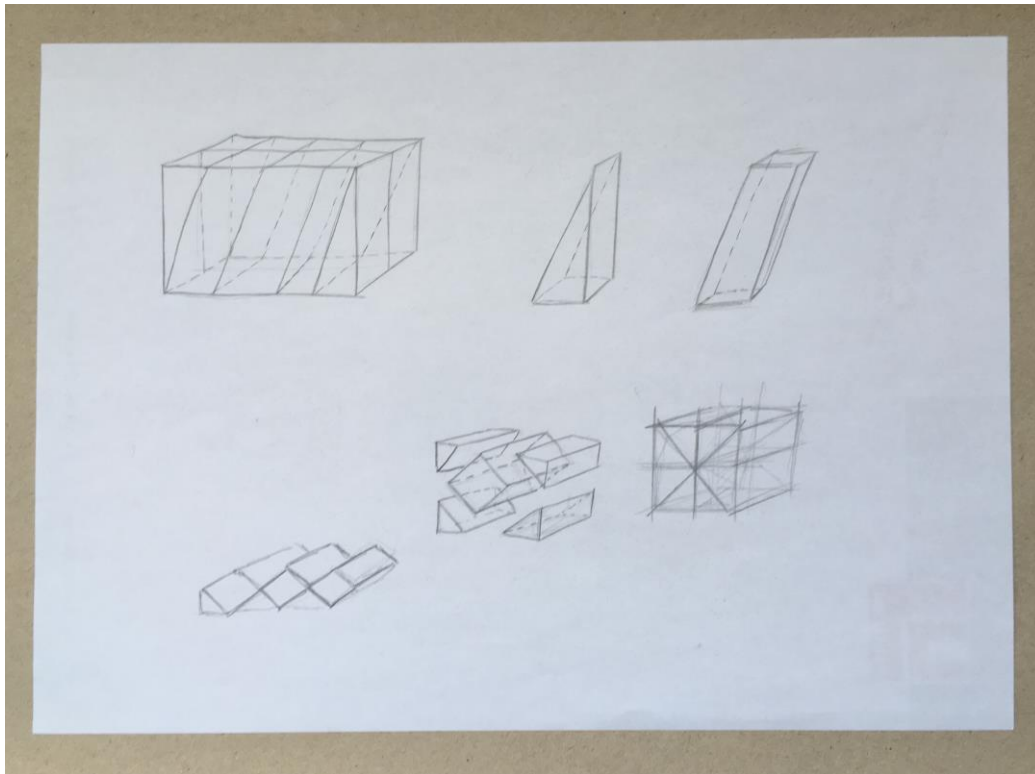
11.2 Skicovní materiál

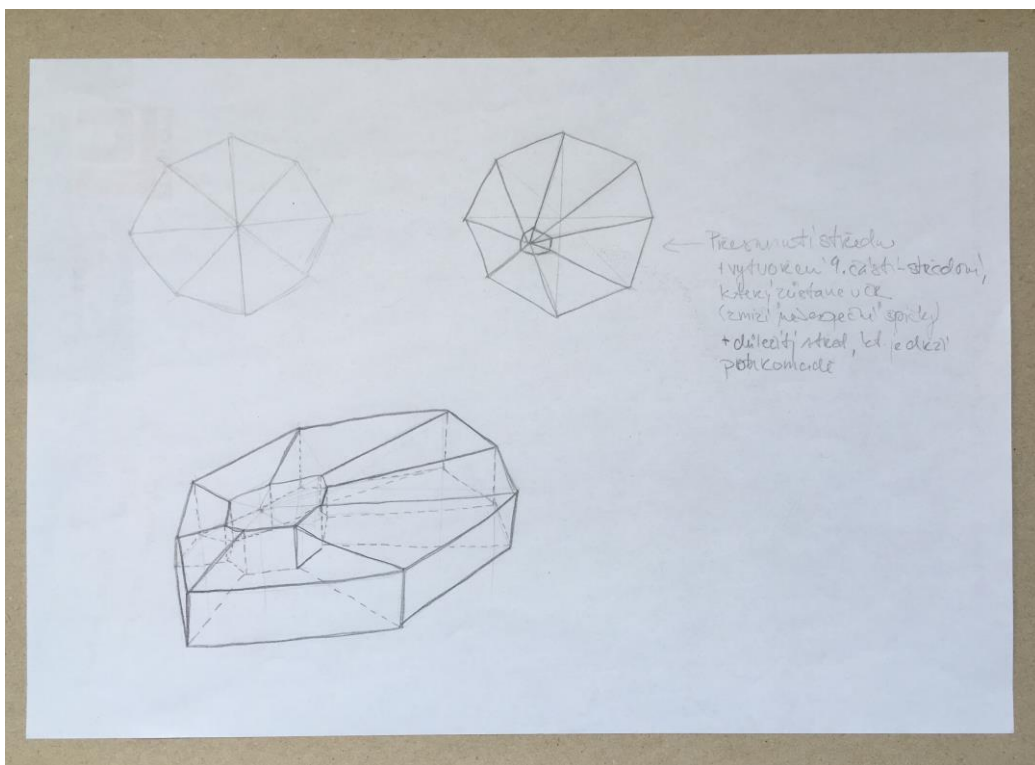
Obrázek č. 6: Náčrt 1

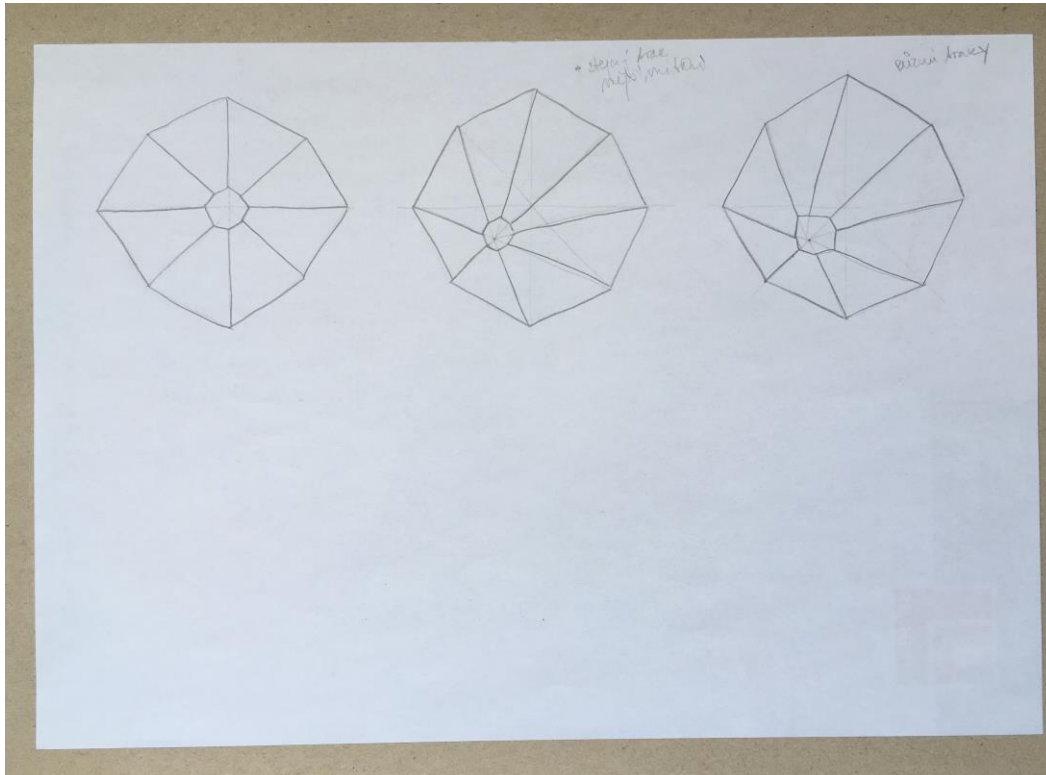
Obrázek č. 7: Náčrt 2

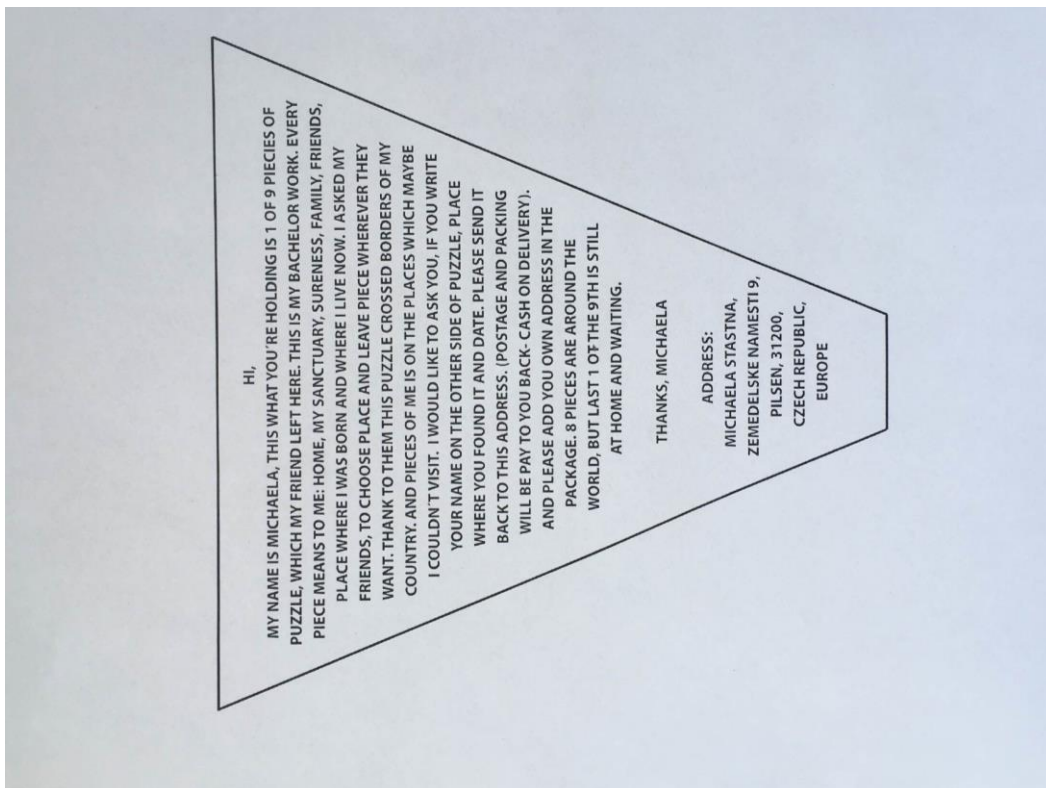
Obrázek č. 8: Náčrt 3

Obrázek č. 9: Náčrt 4

Obrázek č. 10: Náčrt 5

Obrázek č. 11: Náčrt 6

11.3 Definitiva objektu

Obrázek č. 12: Objekt

Obrázek č. 13: Dílky objektu

Obrázek č. 14: Jeden dílek objektu

Obrázek č. 15: Dílky objektu

11.4 Fotografie z odložených míst

Obrázek č. 16: Elisabeth, Wales

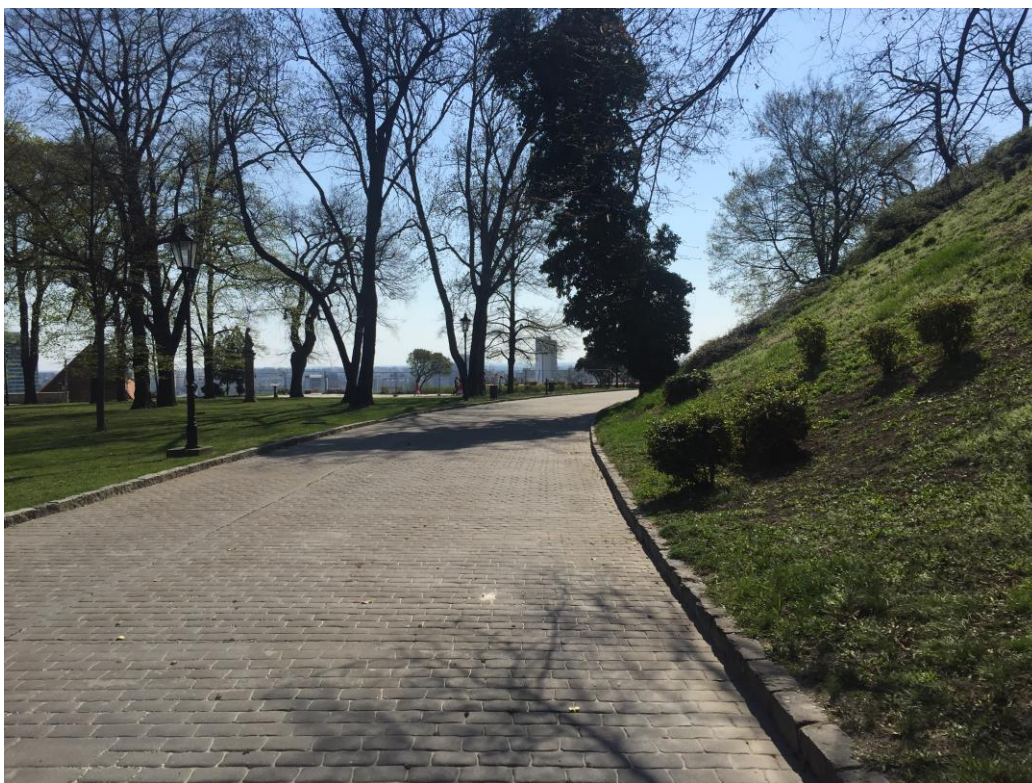
Obrázek č. 17: Elisabeth, Wales

Obrázek č. 18: Mária, Španělsko

Obrázek č. 19: Mária, Španělsko

Obrázek č. 20: Silvia, Slovensko

Obrázek č. 21: Silvia, Slovensko

Obrázek č. 22: Brandi, Tennessee, USA

Obrázek č. 23: Brandi, Tennessee, USA

Obrázek č. 24: Diana, Holandsko

Obrázek č. 25: Diana, Holandsko

Obrázek č. 26: Maggie, Texas, USA

Obrázek č. 27: Maggie, Texas, USA

Obrázek č. 28: Maayan, Izrael

Obrázek č. 29: Maayan, Izrael

11.5 Navracené fragmenty

Obrázek č. 30: Sophie a Rhiannon, Wales, 28. 3. 2017

Obrázek č. 31: Sophie a Rhiannon, Wales, 28. 3. 2017

